

JAARGANG 77

1

JANUARI

1997

DE OPEN POORT

Verzoening

PROTESTANTS MAANDBLAD ROND GELOOF EN SAMENLEVING

Bereid tot verzoening

De verzoenende hand zal in veel gevallen als eerste door de slachtoffers van apartheid moeten worden uitgestoken.

En die bereidheid is er. Mandela schrijft op de laatste bladzijden van zijn autobiografie 'Long walk to freedom: ' "Wij hebben de laatste stap op onze tocht nog niet gezet, maar

pas de eerste stap op een nog langere en zelfs moeilijker weg. Want vrij zijn is niet alleen het afwerpen van de ketenen, het is leven op een wijze die die de vrijheid van anderen respecteert en vergroot. De ware toetsing van onze toewijding aan de vrijheid begint pas."

Utrecht, Marnix van der Sijs

Gevangen en bevrijd

Ik kende hem vanaf het begin van zijn detentie.

Hij had altijd de moord op zijn vriendin, waarvoor hij werd veroordeeld, ontkend.

Toen hij vanuit het Huis van Bewaring werd overgeplaatst naar een gevangenis, hoorde ik zo nu en dan iets van hem. Het ging steeds slechter. Verschillende zelfverwondingen.

Toen ik hem een aantal jaren later tegenkwam, ergens in een justitie-inrichting in Nederland, was hij herboren.

Hij zag er goed uit. Ook zijn cel oogde goed.

Toen ik hem vroeg hoe het met hem ging, keek hij me aan en zei:

'Ik heb bekend. Veel heb ik gesproken met de dominee. En uiteindelijk hebben we samen aangevraagd om naar de begraafplaats te mogen. We zijn naar haar graf gegaan. Het was maar heel kort. Een soort dienst. Het begon met Onze Hulp is in de Naam van de Heer. En toen een gebed.

Ik heb gehuild. En toen heb ik aan haar om vergeving gevraagd.

En ik heb gevraagd of ik mocht leven. En wat bevrijd mocht zijn.

Aan het eind heeft de dominee de zegen uitgesproken. En we zijn teruggegaan.

Vanuit deze ervaring moet ik nu verder gaan...'

Drs. J.D.W. Eerbeek,
predikant in het Huis van Bewaring te Scheveningen